

Lugos, 1917. július 7.

A szegedi Ferenc József Tudományegyetem jogtudományi karán 1939-ben doktori oklevelet szerzett, 1947-ben bírói-ügyvédi szakvizsgát tett. 1941-ig a tiszafüredi járásbíróság joggyakornoka, majd 1948-ig a szegedi járásbíróság fogalmazója, 1948–1950-ben szegedi járásbíró volt. 1950-ben felkerült a fővárosba, az Igazságügyminisztérium főelőadója 1953-ig, majd a Legfőbb Ügyészség ügyésze volt, 1954-ben nevezték ki a Polgári Ügyek Osztályának osztályvezető főügyészévé. 1962-ben lett az Igazságügy-minisztérium Bírósági Főosztályának helyettes vezetője, majd még abban az évben az igazságügyminiszter helyettese 1978. június 4-ig, amikor igazságügy miniszteri államtitkári kinevezést kapott. 1980. július 1-jén lett a Legfelsőbb Bíróság elnöke, 1990-ben nyugállományba vonult. 1952-től a szegedi József Attila tudományegyetem Állam-és Jogtudományi Kar Polgári Eljárásjogi Tanszékének előadója, 1969 és 1977 között egyetemi tanár; kutatóként elsősorban polgári eljárásjoggal és polgári perjoggal foglalkozott. 1948-ban lett a Magyar Kommunista Párt tagja, majd MDP, MSZMP tag. 1960-ban a jogi tudományok kandidátusa, 1973-ban állam- és jogtudományok doktora fokozatot nyerte el.